

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 19.

Udgivet 2den Juli.

1888.

Lov

29 Juni.
No. 1.

om Formuesforholdet mellem Egtefæller.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 28de Mai dette Aar faalydende:

Første Kapitel.

Om Egtepagter.

§ 1. Formuesforholdet mellem Egtefæller kan med Jagttagelse af nærværende Lovs Forskrifter ordnes gennem Egtepagt paa den Naade, Parterne for sig finder tjenligt.

Vestemmelse, hvorved nogen af Egtefællerne fraskriver sig Retten til i fornødent Fald at erholde passende Underholdning af den anden, er ugyldig.

§ 2. Egtepagt oprettes skriftligt under Parternes Haand og skal, efterat være langsomt og tydeligt oplæst, af dem vedkjendes i Overvær af mindst to Vidner, der er anmodede om at overvære Handlingen.

Skal Umyndig eller Mindreaarig være bunden ved Egtepagt, maa Børge eller Kurator have meddelt Samtykke og Underskrift, vedkjendt paa samme Naade, som ovenfor sagt.

§ 3. Egtepagt, som oprettes før Egtetabets Indgaaelse, skal for at blive gyldig forinden Egtetabets Indgaaelse være indleveret til Thinglysning i den Jurisdiktion, hvor Egtefællerne først tager Bopæl, eller, hvis de ikke flytter sammen, ved hvers personlige Børnething. Egtepagten forhynes da strax af Pantebogsføreren med Attestation om Indleveringstiden og thinglyses, saasnart ste kan. Egtefællers Flytning til nogen anden Jurisdiktion nødvendiggjør ikke ny Thinglysning.

29 Juni. Lige med Wgtepagt oprettet for Wgtefabet ansees Wgtepagt No. 1. indgaaet under dette mellem Indvaanere af Riget, der har giftet sig i fremmed Land, forsaavidt Wgtepagten er indleveret til Thinglysning inden 6 Uger, efterat Wgtefællerne har taget Bopæl her i Landet. Indtil Thinglysning har fundet Sted, er Wgtepagten i sidstnævnte Tilfælde kun forbindende for Wgtefællerne selv og deres Arvinger.

§ 4. Wgtepagt, oprettet efter Wgtefabet's Indgaaelse, ligesom ogsaa Wgtepagt, der er oprettet for Wgtefabet, uden i rette Tid at være indleveret til Thinglysning, maa for at blive gyldig indleveres til Thinglysning ved Wgtefællernes personlige Bærning. Indeholder Wgtepagten saadanue Bestemmelser, at § 5 forste Punktum eller § 6 kommer til Anvendelse, skal den kongelige Stadsfæstelse (§ 5) og Opgaven (§ 6) thinglyses sammen med Wgtepagten. Derhos maa det bekiendtgjøres i den almindelige Kundgjørelsestiden, at saadan Wgtepagt er oprettet, med Angivelse af, inden hvilken Jurisdiktion den er eller vil blive thinglyst. Indtil Thinglysning og Kundgjørelse har fundet Sted, er Wgtepagten kun forbindende for Wgtefællerne selv og deres Arvinger.

§ 5. For at Wgtepagt, hvorved bestemmes Forandring i, Tillæg til eller Ophævelse af for Wgtefabet oprettet Wgtepagt, skal blive gyldig, kræves kongelig Stadsfæstelse.

Bestemmelse, afgiven af Arvelader i Henhold til § 20 om, at Arvemidler skal blive Arving's Særeie, kan ikke forandres ved Wgtepagt eller anden Overenskomst mellem Wgtefæller.

§ 6. Bliver ved Wgtepagt efter § 4 nogen Del af Fællesformuen udsondret som Særeie eller nogen Del af den ene Wgtefælles Særeie overdragen den anden eller Fællesboet, maa der vedlægges en Opgave, som ved noiagtig specificeret Angivelse af Eiendele og deres Værdi samt Forpligtelser viser, at ved Wgtepagtens Thinglysning den ved Overenskomsten formindskede Formuemasse tilsammen med, hvad den for Gjælden ansvarlige Wgtefælle ellers eier og kan raade over, er utvivlsomt tilstrækkelig til at dække alle Vedkommendes Forpligtelser. Opgaven maa være godkendt af paalidelige Mænd, forsaavidt angaar Værdisættelsen af Eiendele.

§ 7. Den, som paa den Tid, da Wgtepagt efter § 4 er traadt i Kraft, havde Fordring paa Fællesboet, kan efter forgjæves at have søgt Dækning hos den af Wgtefællerne, som har overtaget Forpligtelsen, holde sig til, hvad der ved Wgtepagten er tillagt den Anden, medmindre det bevises, at den, som har overtaget Forpligtelsen, beholdt tilstrækkelig Formue tilbage til at dække alle af ham overtagne Forpligtelser.

§ 8. Ovenstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Wgtepagt, hvorved Wgtefællerne under Wgtefabet kommer overens om, at hvad der senere tilfalder nogen af dem ved Arv eller Gave, skal blive dennes Særeie. Saadan Wgtepagt thinglyses

ved den Jurisdiktion, hvor Egtfællerne paa Thinglysningstiden har 29 Juni.
sin Volig, og træder i Kraft fra Thinglysningen. No. 1.

§ 9. Enhver Egtfælt, hvorefter fast Eiendom udelukkende skal tilhøre den ene af Egtfællerne eller Rettighed over saadan forbeholdes en af dem, bliver at thinglyse ved den Jurisdiktion, inden hvilken Eiendommen er beliggende. Forsømmelse heraf medfører dog ikke Egtfæltens Ugylldighed.

Erhverver den ene af Egtfællerne Eiendommen under Egtfæltet, behøver den mellem dem oprettede Egtfælt ikke at thinglyses ved den Jurisdiktion, hvor Eiendommen er beliggende, saafremt det udstedte Hjemmelsbrev tilstrækkelig viser, at den bliver Vedkommendes Særeie.

§ 10. Er den i forrige § omhandlede Thinglysning af Egtfæltet ikke foregaaet, og den Egtfælt, hvem Eiendommen ikke tilhører, sælger, bortgiver, bortleier eller pantsætter samme til nogen, som ikke bevislig vidste, at samme tilhørte den anden Egtfælt, eller hvis nogen af førstnævnte Egtfæltes eller Fællesboets Forbringshavere gjør Indførsel i Eiendommen, saa staar Skjodet, Leiekontrakten, Pantebrevet eller Indførselen ved Magt, hvis samme bliver thinglyst før Egtfæltet. Kommer den ene Egtfæltes Bo under Konkurs, gaar den Eiendom, som da tilhører den anden Egtfælt, ind i Boet, forsaavidt fornødiges til Kreditorernes Fyldestgørelse, medmindre Egtfæltet er indleveret til Thinglysning, før Begjæring fremsættes om, at Boet skulde tages under Konkursbehandling.

Andet Kapitel.

Om gift Kvindes Myndighed og Fællesboets Bestyrelse.

§ 11. Gift Kvinde har samme Myndighed som den ugifte og raader sit Gods med de Begrænsninger, som indeholdes i nærværende Lov.

§ 12. Er Hustruen umyndiggjort eller paa Grund af sin Alder umyndig, staar hendes Særeie under Overformynderiet og bestyres af en Tilsynsværge. Er hun mindreaarig, bestikkes der hende en Kurator.

§ 13. Kaution, skadesløs Transport, Endossement eller anden Forsikning, hvorved Hustruen paatager sig Ansvar for Mandens eller Fællesboets Gjæld eller Forpligtelse, er ligesaaalidt som Sikkerhedsstillelse til Fordel for Manden eller Fællesboet eller Frasædelse af Sikkerhed i hans eller dettes Gods, bindende for hende, medmindre det sker med Overformynderiets Samtykke.

§ 14. Fællesboet bestyres af Manden alene. Dog maa han ikke uden Hustruens Samtykke bortstjænke mere end en Tiendedel af samme. Manden er uberettiget til uden Hustruens Samtykke at bortgive, afhænde, pantsætte eller bortleie fast Eiendom paa Landet, som af hende er indbragt i Fællesboet. Ligeledes er Hustruens

29 Juni. Samtykke nødvendigt til enhver Overenskomst, hvorved Manden mod No. 1. Bederlag af fælles Midler betinger sig eller Hustruens Føderaad, eller hvorved han frasalder Hustruen betinget Føderaad.

§ 15. Sagsmaal, hvorved en uden Hustruens Samtykke foretagen Gave, Afhændelse, Pantfattelse eller Bortleie af fast Eiendom paa Landet, som af Hustruen er indbragt i Fællesboet, eller Erhvervelse eller Frasalvelse af Føderaad (§ 14) søges omstøttet, maa være reist inden et Aar efter Retshandelens Fuldbbyrdelse, eller, forsaavidt handles om fast Eiendom, efter dens Thinglysning.

§ 16. Hustru, hvis Mand uden hendes Samtykke har bortstjænket mere end en Tiendepart af Fællesboet, kan, naar Fællesboet stiftes enten i Medhold af § 34 eller af anden Aarsag, kræve Erstatning af Mandens Særeie eller af hans Andel i Fællesboet for Halvparten af det Bortstjankedes Beløb. Saadant Erstatningskrav maa være gjort gjældende inden et Aar, efterat hun bevistlig er bleven vidende om Gaven.

§ 17. Forpligtelser, som Hustruen indgaar til fælles Rytte eller Fornødenhed, kan kræves fuldestgjorte af Fællesboet.

Erstatningsansvar udenfor Kontraktforhold samt Udgifter ved strafbart Forhold, som Hustruen under Egtetabets paadrager sig, kan kræves udredet af Fællesboet med Ret for Manden til Fyldestgjørelse af hendes Særeie eller af hendes Løb i Fællesboet ved dettes Deling.

Andre Forpligtelser, som Hustruen under Egtetabets paadrager sig, kan kun kræves fuldestgjorte af hendes Særeie eller af hendes Løb i Fællesboet, naar dette stiftes.

§ 18. For Udgifter, som Manden har forvoldt Fællesboet ved strafbart Forhold, samt for ham paahvilende Opfostringsbidrag, som Fællesboet har udredet, kan Hustruen kræve Fyldestgjørelse af hans Særeie eller af hans Løb i Fællesboet ved dettes Slutning.

Tredie Kapitel.

Om Særeie.

§ 19. Hver af Egtefællerne bestyrer sit Særeie, forsaavidt dettes Bestyrelse ikke ved jærlig Bestemmelse eller Overenskomst er overdraget Overformynderiet eller nogen anden. Overformynderiet er forpligtet til at overtage Bestyrelsen af Særeie, som ifølge Egtetpagt eller ifølge Arveladers med Hjemmel i Arveloven afgivne eller efter Givers udtrykkelige Bestemmelse eller efter Overenskomst mellem Egtefæller forlanges undergivet dets Bestyrelse, dog med Ret for Overformynderiet til af Særeiets Midler at lade afholde de Udgifter, som herved maatte foranlediges.

§ 20. Livsforøfringssum eller Livrente, som er sikret nogen af Egtefællerne, bliver dennes Særeie, dersom ikke anderledes ved Testament, Gavebrev eller Egtetpagt er bestemt. Arvelader kan

ved Testament bestemme, at de Arvemidler, der ifølge Loven til- 29 Juni.
falder hans Livsarving, skal blive dennes Særeie. No. 1.

§ 21. Hustruens Særeie, forsaavidt det bestaar i Løsøre, maa med de i § 22 bestemte Undtagelser, for at opretholdes som saadant mod Mandens Kreditorer eller mod Personer, til hvem han har afhændet, pantfæt eller bortleiet det, og som ikke bevislig vidste, at det tilhørte Hustruen, altid holdes ude af Mandens Besiddelse.

§ 22. Den i § 21 givne Bestemmelse gjælder ikke:

- a. Gjældsbreve, Policier eller Aktiebreve, der lyder paa Hustruens Navn;
- b. de Hustruen tilhørende Gang- og Sengklæder samt Smykker;
- c. de hende tilhørende Gjenstande, som hun pleier holde under Vaas og Luffe;
- d. Møbler og andre Brugs-gjenstande, over hvilke der er optaget en af begge Ægtefæller undertegnet og i Vidners Overvær forfattet Fortegnelse, hvori Af- og Tilgang efterhaanden anføres, ligeledes under Vidners Overvær;
- e. Besætning og Gaardsredskaber paa en Hustruen som Særeie tilhørende fast Eiendom.

§ 23. Hvor der delvis er Særeie, udredes, hvis ikke anderledes ved Ægtepagt er bestemt, Forpligtelser, der paahviler nogen af Ægtefællerne ved Ægtefæltets Indgaaelse, endelig af vedkommende Ægtefælles Særeie. Med Hensyn til Forpligtelser, paadragne under Ægtefæltet, forholdes efter §§ 17 og 18.

Fjerde Kapitel.

Om Gaver mellem Ægtefæller.

§ 24. Gaver mellem Ægtefæller under Ægtefæltet maa for at være gyldige ske ved Ægtepagt, undtagen forsaavidt de bestaar i Gjenstande til personligt Brug, hvis Værdi ikke staar i Misforhold til Giverens Kaar, eller Livsfor sikrings sum eller Livrente, der fikses Hustruen.

§ 25. Til Gave henregnes i nærværende Kapitel saadan Afhændelse, som i Konkurslovens § 43 omhandlet, i hvilket Tilfælde Giveren pligter at tilbagebetale, hvad Modtageren har erlagt.

§ 26. Hvad der i §§ 24 og 25 er foreskrevet, gjælder ogsaa, hvis Gaven er skænket Trediemand og af ham overdragen den anden Ægtefælle, naar denne Fremgangsmaade skønnes at være brugt for at omgaa Loven.

§ 27. Har den ene Ægtefælle givet den anden Pant til Sikkerhed for Gjæld, som ikke er stiftet gennem selve Pantfættelsen, og han derpaa kommer under Konkurs, kan Panteretten ikke gøres gjældende mod Boet af Pantfætterens Ægtefælle, medmindre det oplyses, at han, da han foretog Pantfættelsen, hverken var eller ved denne blev uvederheftig. Er Panteretten af hans Ægtefælle overdraget til Trediemand, skal den Ægtefælle, der har overdraget

29 Juni. Panteretten, erstatte Boet den derved forvoldte Skade. Lige med
No. 1. kontraktmæssig Pantstjettelse ansees saadan Indførsel, som omhandles
i Konkurslovens § 46. Ved Afgjørelse af Spørgsmaal om, naar
Pantstjettelsen har fundet Sted, gjælder Konkurslovens § 47.

§ 28. Er Gjenstanden eller Rettigheden overdragen Tredie-
mand, har Boet ogsaa mod ham Ret til at fordre Gjenstanden eller
Rettigheden tilbagegivet eller Skaden erstattet, saafremt han var
vidende om, at der ved Overdragelsen til ham tilsigtedes at lægge
Hindringer i Veien for Boets Ret, eller om, at Skyldneren, da
Retshandelen af ham blev indgaaet, var eller ved denne blev uveder-
heftig. Kan det ikke bevises, at han har havt en saadan Kundskab,
skal han fri sig med sin Ed.

§ 29. Om Tilbagesegninger, som Boet vil anstille i Kraft
af § 27, gjælder, hvad i Konkurslovens § 49 er bestemt. Er
Boet taget under Behandling efter Forordning 8de April 1768,
maa Tilbagesegningen finde Sted inden 2 Maaneder efter Prokla-
maets Udlob.

§ 30. Med Hensyn til Gave, der sker paa Dødsleiet, eller
som ved Giverens Død endnu er usfuldbyrdet, gjælder Arvelovens
§ 65, om end Gaven er skeet ved Egtetragt, der stadfæstes over-
ensstemmende med § 4.

Femte Kapitel.

Om Hustruens Raadighed over, hvad hun erhverver
ved selvstændig Virksomhed.

§ 31. Hustru er, selv om Udbyttet af hendes selvstændige
Virksomhed paa Grund af Formuesskæleskab bliver fælles Eiendom,
dog eneberettiget til at raade over, hvad hun ved saadan Virksom-
hed erhverver, samt over, hvad hun dermed bevislig har anskaffet.
I saadant Gods kan der ikke i Hustruens levende Live søges Fyldest-
gjørelse for Gjæld, Manden har stiftet uden hendes udtrykkelige
Samtykke. Disse Forskrifter kommer ikke til Anvendelse paa Ud-
bytte af Næringsveie, som kræver større Kapital, naar denne i det
Hele eller for en væsentlig Del er tilveiebragt for Mandens
Regning.

Sjette Kapitel.

Om Hustruens Afgang til at kræve Formuesskæles-
skabet hævet.

§ 32. Hvis Manden ved Uforstand eller Uerindighed i
Fællesboets Bestyrelse giver velgrundet Anledning til Frygt for, at
han skal sætte dets Midler overstyr, kan Hustruen paa den i næste
Paragraf foreskrevne Maade forlange det skiftet.

§ 33. Hustru, som vil gøre denne Ret gjældende, har derom
skriftlig at henvende sig i Kjøbstæderne til Magistraten, paa Landet
til Sorenskriveren, som da skal paategne Andragendet, hvad Tid det

indkom, og i Forening med Overformynderiet tage under Afgjørelse, 29 Juni. No. 1.
 hvorvidt det bør indvilges. Herunder har de at indsamle Oplysninger saavel fra Manden som fra troværdige og med Egtfællernes Stilling bekendte Personer, saavidt muligt fra de nærmeste Slægtninger. Særligt Hensyn bør tages til, om nogen af Egtfællerne har indbragt den hele Fællesformue eller den væsentligste Del af samme. Til Andragendets Indvilgelse udfordres Bisald baade af Magistraten eller Sørenskriveren og Overformynderne. Beslutningen bliver da at offentliggjøre paa den i Konkurslovens §§ 15 og 17 bestemte Maade. Voet deles i fornødent Fald ved Skifterettens Mellemkomst.

§ 34. Paa samme Maade kan Hustruen forlange Fællesboet delt, naar hun er forladt af sin Mand, uden at Loven om forbundne Personer af 12te Oktober 1857 § 3 kommer til Anvendelse. Hendes Forlangende maa da ikke afslaaes. Samme Ret tilkommer Hustruen, hvis Manden uden hendes Samtykke har foretaget nogen Handling, hvortil saadant udfordres (§ 14).

§ 35. Deles Voet ved Skifteretten uden at være uvederheftigt, er Manden berettiget til efter Tagt at erholde saa meget Gods, som udfordres til at dække den Voet paahvilende Gjæld, for hvilken han er personlig ansvarlig. Endvidere de Giendele, det af Hustruen indbragte Jordegods dog derfra undtaget, han tiltrænger til sin Næringsvejs Fortsættelse, forsaavidt hans Lod tilstrækker, eller forsaavidt han kan stille Hustruen saadan Sikkerhed, som Skifteretten finder tilstrækkelig. Hvor lang Henstand der skal gives ham med Betalingen af Hustruens Lod, fastsættes af Skifteretten med billigt Hensyn til begge Parter's Tærv. Har Hustruen drevet nogen særskilt Næringsvei, tilkommer samme Ret hende. Gjæld, som paahviler begge Egtfæller personlig, kan Hustruen forlange betalt under Skiftet.

§ 36. Hvad der ved Skiftet tilfalder en Mand, som har forladt sin Hustru, bliver at indsatte i Overformynderiet, forsaavidt tiltrænges til Underholdning for Børnene eller for Hustruen, hvis hun ei kan forsyne sig selv. Vender Manden tilbage, bestemmer Overformynderiet, hvorvidt de indsatte Midler skal udbetales ham.

§ 37. De, som paa den Tid, da Magistret eller Sørenskriver i Forening med Overformynderne indvilger Hustruens Forlangende om Skifte af Fællesboet, havde Fordringer paa dette, kan efter for-gjæves at have søgt Dækning hos den af dem, som har overtaget Gjælden, holde sig til, hvad der ved Skiftet tillagdes den anden, medmindre det bevises, at den, som har overtaget Gjælden, beholdt tilstrækkelig Formue tilbage til at dække al Gjælden.

§ 38. Er Fællesboet kommet under Konkurs, og Manden lever, kan Hustruen altid kræve Beslutning afgiven af Konkursretten om, at Formuesfællesskabet skal være ophævet. Saadan Beslutning offentliggøres paa samme Maade som i § 33 foreskrevet.

29 Juni. § 39. Naar Formuesfællesskabet ophæves ifølge §§ 33, 34
No. 1. og 38, bliver det, som efter Indgivelsen af Hustruens Andragende
tilfalder hende som Arv, Gave eller eget Erhverv, hendes Særeie,
forsaavidt § 40 ikke medfører noget andet. Paa samme Maade
bliver, hvad der efter det nævnte Tidspunkt tilfalder Manden, saa-
velsom hvad han ved Skiftet beholder, hans Særformue.

§ 40. Hvis Hustruen ved Boets Deling erholder fast Gods,
skal Udlægget thinglyses ved den Jurisdiktion, hvori Godset er
beliggende. Erhverver Hustruen senere saadant Gods, uden at hende
meddeelt Hjemmelsbrev tilstrækkelig viser, at det bliver hendes Særeie,
maa Beslutningen om Formuesfællesskabets Ophævelse være thing-
lyst inden samme Jurisdiktion. Hustruens Særeie i Løsøre opret-
holdes mod Trediemand fra det Tidspunkt, da den i § 33 fore-
skrevne Besjættelse af den nævnte Beslutning har fundet Sted.

§ 41. Christian den Femtes Norske Lovs 5—2—20 og 21,
5—4—3 samt Arveloven af 31te Juli 1854 § 34 sættes herved
ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Dscar.

(L. S.)

J. Stang,
conf.

Lehmann.

29 Juni.
No. 2.

Lov

om Rentefodens Frigivelse og om Straf for Uager m. v.
Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 13de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. De hidtil ved Lovgivningen fastsatte Indskrænkninger
i Retten til kontraktmæssig at betinge sig Renter udover en vis
Rentefod samt de særskilt om Uager gjældende Bestemmelser ophæves.

§ 2. For Ublaas mod haandsaet Pant af Summer paa
indtil 80 Kroner kan under ingen Omstændighed betinges hoiere
Rente end efter Rentefod, som af Kongen bestemmes.

§ 3. Renter, som ikke beror paa Overenskomst, svares med 29 Juni. fire af hundrede aarlig, forsaavidt ikke ved den gjældende Lovgivning No. 2. høiere Rente i Tilfælde er bestemt.

§ 4. Den, som nytter en Andens Nød, Løstindighed, Forstandsvagthed eller Uerfarenhed til for Pengeforstrækning eller for Hensind med Pengekrav at skaffe sig selv eller nogen anden Formuesfordele eller Løfter om saadanne, som efter de foreliggende Omstændigheder staar i aabenbart og stærkt Misforhold til, hvad der ydes Skyldneren, straffes for Mager med Bøder eller Fængsel. Det samme gjælder den, som for de i § 2 omhandlede Udlaan har betinget sig høiere Rente end tilladt.

Denne Straf kommer ogsaa til Anvendelse, om Retshandelen gives Form af Salg med Gjentjæbsret, Diskonterings af Gjældsbreve eller i det hele et Udseende, som er beregnet paa at skjule dens virkelige Niemod.

Ligesaa anvendes Straffen paa den, som med Kundskab om Sagens Sammenhæng erhverver en Fordring af den ovenfor angivne Beskaffenhed og derefter overdrager den til Trediemand eller overfor Skyldneren gjør de betingede Fordele gjældende.

§ 5. Retshandler, som er strafbare efter foregaaende §, er ugyldige. Samtlige af eller for Skyldneren ydede Formuesfordele kan med fire af hundrede aarlig Rente fra Erklæggelsen fordres tilbage hos den eller dem, som i Strid med denne Lov har modtaget dem. Samtidig har Skyldneren at tilbagebetale eller erstatte de af ham modtagne Formuesfordele med samme Rente fra Modtagelsen.

Pant eller Forløfte, som er stillet for de Skyldneren ved den strafbare Retshandel paadragne Forpligtelser, forbliver gjældende for de ham efter denne § paahvilende Forpligtelser.

§ 6. De i § 4 omhandlede Forseelser paatales af det Offentlige.

§ 7. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte den Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Nscar.

(L. S.)

J. Stang,
const.

Lehmann.

29 Juni.
No. 3.

Lov

om Skibsmandskabers Mønstring m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar, saalydende.

§ 1. Føreren af norsk Fartoi, der fra norsk Havn udgaar i udenrigsk Fart, herunder indbefattet Fart til Fiskeri eller anden Fangst paa Havet, skal ved Mønstring for Indrulleringen, saaledes som nedenfor nærmere er bestemt, gjøre Rede for Fartoiets Besætning. Dog skal Føreren af Fartoi, der gaar i den i Lov om Vernepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 § 50 omhandlede Fart, være fritagen for Mønstring, nemlig:

- a. i Fart fra Nordland eller Finmarken paa Nordishavet eller det hvide Hav — Fart paa Island eller Nordamerika herunder ikke indbefattet;
- b. i Fart paa Sverige fra den norske Grændse til Gøteborg eller med Fartoi, som ikke er over to og femti en halv Tons (sem og tyve Kommercelæster), fra den norske Grændse til og med Østad, samt paa Kongeriget Danmark.

§ 2. Paamonstring skal foregaa, naar Fartoiet i norsk Havn antager hel eller delvis ny Besætning, dog behøver kun de nye Mandskaber at fremstilles for Indrulleringen.

Mandskab, der her i Riget forhyres til et i Udlandet liggende norsk Fartoi, skal paamonstres forinden sin Afreise herfra.

Skifter et Fartoi Fører i norsk Havn, skal saavel den fra-trædende som den tiltrædende Fører fremstille sig for Indrulleringen, der efter at have modtaget Førernes Erklæringer skal paa Fartoiets Bemandingsliste (§ 3) meddele fornøden Paategning om Forandringen, forsaavidt ikke ny Bemandingsliste udsædighes.

§ 3. Naar Mandskaber skal paamonstres, har Skibsføreren i betimelig Tid forud at indlevere til vedkommende Indrulleringsbetjent, foruden sit Skippercertifikat (forsaavidt han efter Lovgivningen behøver saadant Certifikat) og Fartoiets Maalebrev, en Fortegnelse over vedkommende Mandskaber, disses Patenter eller Søfartsbøger samt de med Mandskaberne efter Søfartsløven oprettede Hyrekontrakter og de dem meddelte Kontrabøger. Disse Dokumenter gienemgaaes af Indrulleringsbetjenten, der, naar de befindes at være i Orden og Mandskaberne er berettigede til at gaa i Søfart paa den forestaaende Rejse, udsædigher Fartoiets Bemandingsliste i to Exemplarer, som begge ved Mønstringen underskrives af Skibsføreren, efterat han har forvisset sig om, at de er overensstemmende med de af ham indleverede Dokumenter.

Bemandingslisten affattes saaledes, som af Kongen bestemmes. 29 Juni. Efter endt Monstring skal det ene Exemplar, attesteret af Indrulleringsbetjenten og paatrykt Indrulleringens Segl, overleveres Skibsføreren, medens det andet opbevares ved Indrulleringskontoret. No. 3.

§ 4. I Almindelighed skal Mandskaberne ved Paamonstringen personlig, samlede eller enkeltvis, af Skibsføreren fremstilles for Indrulleringsbetjenten til Konference med Bemandingslisten. Indrulleringsbetjenten skal saavidt mulig forbyrse sig om, at de fremstillede Mandstaber er de samme som de i Bemandingslisten anførte Personer, ligesom han skal oplæse og forklare for dem Kontrakternes og Kontrabøgernes Indhold. Naar Skibsføreren og Mandskaberne har erkjendt disse Dokumenters Rigtighed, skal Indrulleringsbetjenten forsyne saavel Kontrakter som Kontrabøger med Paategning derom. Skibsførerens Certifikat samt Mandskabernes Patenter eller Søfartsbøger gives Paategning om Monstringen, hvorefter samtlige til Monstringen indleverede Dokumenter tilbageleveres vedkommende.

§ 5. Paamonstringen skal i Almindelighed foregaa for den efter Fartoiets Beliggenhed nærmeste Indrulleringsbetjent inden Toldstedsdistriktet.

Dog skal Skibsføreren være berettiget til at lade paamonstre for Indrulleringsbetjenten paa andet Sted, naar han der personlig kan fremstille Fartoiets Besætning, men har da at forevise Bemandingslisten for Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvor Fartoiet toldklareres.

Ved Paamonstring kan Skibsføreren fritages for at fremstille til Konference med Bemandingslisten andetsteds forhyrede Mandstaber, saafremt disse tidligere er fremstillede for en anden Indrulleringsbetjent, som har undersøgt deres Berettigelse til at gaa i Søfart paa den forestaaende Rejse og attesteret deres Kontraktforhold, og Skibsføreren derhos afgiver skriftlig Erklæring om, at Mandskaberne skal medfølge Fartoiet paa denne Rejse.

§ 6. Ved hver ny Rejse, hvorpaa et Fartoi, hvis Besætning er paamonstret, i Aarets Løb udgaar fra norsk Havn, har Skibsføreren, om der end ikke skal foregaa nogen Forandring med Besætningen, at forevise for nærmeste Indrulleringsbetjent inden Toldstedsdistriktet Fartoiets Bemandingsliste tilligemed Mandskabernes Patenter eller Søfartsbøger og Hyrekontrakter. Dersom Mandskaberne er berettigede til at udgaa i Fart paa den forestaaende Rejse, og Hyrekontrakterne fremdeles er gjældende, skal Indrulleringsbetjenten paa Bemandingslisten meddele Attest om, at der fra Indrulleringens Side intet er til Hinder for Fartoiets Afgang. Hvis det derimod viser sig, at nogen af Besætningen ikke er berettiget til at fare længere, skal denne afmonstres. Er Hyrekontrakten for noget Mandstab udløben eller Kontraktforholdet forandret, skal dette Mandstab ligeledes afmonstres og maa, om det i Henhold til ny Hyrekontrakt skal medfølge Fartoiet videre, paany paamonstres.

29 Juni. § 7. Ved Paamonstring iagttages, at alle med Fartøiet No. 3. farende Personer, der er i Skibets Tjeneste, opføres paa Bemandingslisten; dog bliver de Personer, der paa Dampskib henhører til Restaurations- eller Tjenerpersonalet, samt Kjenndtmænd ikke at paa- og afmonstre, medmindre de henhører til de Søfarendes Klasse.

§ 8. Naar Førerer af 'et Fartoi, hvis Besætning er paa-monstret, i norsk Havn afstediger hele Besætningen eller enkelte Mandskaber af Skibets Tjeneste, skal han inarest muligt samlede eller enkeltvis fremsille de afstedigede Mandskaber for Indrulleringen til Afmonstring.

Ved Afmonstring skal Skibsførerer aflevere Fartøiets Bemandingsliste og gjøre Rede for samtlige paa denne opførte Personer, hvorhos han for de Mandskaber, der skal afmonstres, skal fremlægge Patenter eller Søfartsbøger samt Kontrabøger i opgjort Stand. Afgaar Skibsførerer selv fra Fartøiet, fremlægger han sit Skippercertifikat til Paategning.

Saafermt Fartøiet, efterat enkelte Mandskaber er afmonstrede, igjen afgaar uden Paamonstring af nyt Mandskab, erholder Skibsførerer Bemandingslisten tilbage, forsynet med Indrulleringsbetjentens Paategning om Afmonstringen, forsaavidt ikke ny Bemandingsliste udfærdiges.

§ 9. Indrulleringsbetjenten paafer, at der med Mandskaber, som afmonstres, er gjort rigtig Afregning, og forsaavidt denne af vedkommende vedtages, meddeler han derom Attest i Kontrabogen; derhos attesteres deres Patenter eller Søfartsbøger. Paa derom fremsat Begjæring skal han oplæse Kontrabogens Indhold og gennemgaa de deri anførte Afregningsposter.

Kan Skibsfører eller Mandskab ikke blive enige om Afregningen, skal Indrulleringsbetjenten søge at mægle mellem Parterne og, forsaavidt Tvisten ikke i Mindelighed bilægges, gjøre fornøden Tilførsel om Sagen i vedkommende Mandskabs Kontrabog.

Indrulleringsbetjenten skal ogsaa forøvrigt i Anledning af fremkomne Klager fra Skibsfører eller Mandskab søge at mægle i Sagen og vejlede den, som anser sig forurettet, om, hvad han har at foretage.

Kan noget Mandskab paa Grund af Sygdom eller anden Skibsførerer utilregnelig Omstændighed, som af Indrulleringsbetjenten godkjendes, ikke fremsilles personlig til Afmonstring, bliver denne desuagtet at fremme og den ikke fremmødte at anse som afmonstret, idet dog Indrulleringsbetjenten saavidt muligt har at paafer den fraværendes Tary. Den fraværendes Patent eller Søfartsbog afleveres til Indrulleringsbetjenten, hvorhos Skibsførerer i et Mandskabs Sygdomstilfælde tillige skal overlevere Indrulleringsbetjenten til Opbevaring det Beløb, som Mandskabet efter sin Kontrabog maatte have tilgode.

§ 10. Er nogen af de paa Bemandingslisten anførte Personer 29 Juni. under Reisen afgaaet ved Døden, har Skibsføreren uden Ophold No. 3. ved lovligt Thingsvidne at tilveiebringe de fornødne Oplysninger i Sagen, i hvilken Anledning den Retsbetjent, til hvem han derom henvender sig, strax har at foretage det fornødne samt paa ustemplet Papir at tilstille vedkommende Indrulleringskontor Udskrift af Thingsvidnet, alt uden Gebyr eller anden Bekostning for Rekvirenten.

§ 11. Fører af norst Fartoi, der gaar i saadan udenrigst Fart, hvortil Monstring ikke fordres (§ 1), skal, saavel naar Fartøiet første Gang i Naret udgaar paa Reise fra norst Havn, som naar det, efterat der er foregaaet Forandring med dets Besætning, udgaar paa ny Reise, afgive til Indrulleringsbetjenten tvende ligelydende Fortegnelser over alle Personer, der farer med Fartøiet, samt forevise Mandskabernes Hyrekontrakter. Fortegnelserne affattes saaledes, som af Kongen bestemmes; det ene Exemplar forsynes med Indrulleringsbetjentens Paategning og tilbageleveres Skibsføreren tilligemed Hyrekontrakterne; det andet Exemplar opbevares ved Indrulleringskontoret.

Naar i norst Havn nogen af Besætningen afstediges, skal Skibsføreren strax til Indrulleringsbetjenten indlevere Fartøiets Mandskabsfortegnelse med Oplysning om, fra hvilken Tid vedkommende er afstediget.

§ 12. Fører af norst Fartoi, der gaar i indenrigst Fart udenfor det Toldstedsdistrikt, hvori det hører hjemme, skal, naar Fartøiet første Gang i Naret udgaar, meddele Indrulleringsbetjenten eller, hvor saadan ikke findes, Toldkontoret tvende ligelydende Fortegnelser over dets medhavende Søfarende i Udskrivningsalderen og, forsaavidt Dampskib angaar, tillige over samtlige medhavende Maskinister, Maskinlæringer (Maskindrenge) og Fyrbødere, saafremt de ikke er over 35 Aar gamle. Indtræder i Narets Løb Forandring med Hensyn til den Del af Fartøiets Besætning, hvorover Fortegnelse er indgivet, paahviler det Føreren at afgive ny fuldstændig Fortegnelse. Vil Skibsføreren afgive Fortegnelse over samtlige med Fartøiet farende Mandskaber, skal derfor intet være til Hinder. Udgaar Fartøiet fra et Sted, hvor der hverken er Indrulleringsbetjent eller Toldkontor, afleveres Fortegnelserne paa det første Anløbssted, hvor Indrulleringsbetjent er ansat. Fortegnelserne affattes saaledes, som af Kongen bestemmes; det ene Exemplar tilbageleveres Skibsføreren efter at være forsynet med Indrulleringsbetjentens eller Toldkontorets Paategning, det andet opbevares ved Indrulleringskontoret. Afgives Fortegnelserne til Toldkontoret, skal dette inden Maanedens Udgang oversende det andet Exemplar til nærmeste Indrulleringsbetjent.

Naar noget af de paa Mandskabsfortegnelsen opførte Mandskaber afstediges, skal Skibsføreren, saasnart dertil er Anledning, til Indrulleringsbetjenten eller Toldkontoret indlevere Mandskabs-

29 Juni. fortegnelsen med Oplysning om, fra hvilken Tid vedkommende er No. 3. afskediget.

De omhandlede Mandstabsfortegnelser er Skibsføreren fritagen for at afgive, naar Fartøiet gaar til og fra Fjæderierne langs Kysten, samt naar det gaar fra en norsk Havn til en anden for der at laste for Udlandet eller oplægges. Vil Skibsføreren i disse Tilfælde afgive Mandstabsfortegnelser, er Indrulleringsbetjenten eller i Tilfælde Tolbkontoret pligtig at modtage samme og forsyne dem med Paategning som anført.

§ 13. Forlanger Skibsføreren at monstre Mandstabet istedet for at afgive de i §§ 11 og 12 foreskrevne Mandstabsfortegnelser, følges de for Monstring givne Regler. Forlanges alene enkelte Mandstaber monstrede, bliver kun disse at fremstille til Paa- og Afmonstring.

§ 14. Førere af fremmede Nationers Fartøier, der her i Landet forhyrer eller afskediger norske Folk, skal paa- og afmonstre disse, hvad enten de gaar i udenrigst eller indenrigst Fart. Herfor erlægges samme Betaling, som for Monstring af Mandstaber paa norske Fartøier er bestemt.

§ 15. Det skal staa Indrulleringen frit for naar som helst ved Undersøgelse ombord at forvisse sig om, at Bemandingslister eller Mandstabsfortegnelser er rigtige, i hvilken Anledning Skibsføreren paa Indrulleringens Begjæring har at forevise Fartøiets Bemandingsliste eller Mandstabsfortegnelse samt fremstille sit Skibsmandskab.

§ 16. Fartøi i udenrigst Fart, hvortil Monstring udkræves, maa ikke klareres paa Tolbhoden, forinden Skibsføreren foreviser enten Fartøiets Bemandingsliste med Paategning eller ogsaa en Attest fra vedkommende Indrulleringskontor om, at der fra Indrulleringens Side intet er til Hinder for Fartøiets Klarering til den forestaaende Rejse.

Heller ikke maa Fartøi i udenrigst Fart, hvortil kun kræves Mandstabsfortegnelse, klareres, forinden saadan Fortegnelse med Paategning eller en Attest fra Indrulleringskontoret forevises.

§ 17. Med Hensyn til Monstring af Mandstaber, der i Udlandet antages til eller afskediges fra derliggende norsk Fartøi, forholdes efter de derom gjældende Bestemmelser i Lovgivningen om Konsulatvæsenet.

§ 18. I Krigstid, eller naar Krig er at befrygte, kan Forpligtelsen til at afgive Mandstabsfortegnelse og Bemandingsliste samt til at fremstille Mandstabet til Monstring ved Bestemmelse af Rongen udvides ogsaa til andre Tilfælde end de, hvori det efter nærværende Lov er forordnet.

§ 19. Undlader nogen Skibsfører paa befalel Maade at lade sit Mandstabe monstre eller at afgive Mandstabsfortegnelse i de Tilfælde, hvori saadant er paabudt, eller ved Monstring at

opgive samtlige i Skibets Tjeneste værende Personer, eller at efterkomme Bestemmelserne i § 2 sidste Punktum, i §§ 6 og 10, i §§ 11 og 12 angaaende Mandfabaers Afstedigelse samt i § 15, straffes han med Bøder fra 8 til 200 Kroner. Med samme Straf anses den Skibsfører, som i det i § 5 omhandlede Tilfælde afgiver urigtig Erklæring, forsaavidt ikke den almindelige Straffelov derfor fastsætter strengere Straf. Bøderne indtales politiretsvis (jfr. § 132 i Lov om Søfarten af 24de Marts 1860) og tilfalder Statskassen.

§ 20. Betalingen for Mønstring, herunder indbefattet Udfærdigelse af Bemandingsliste, skal med de i §§ 21 og 22 anførte Undtagelser beregnes saaledes:

ved Paamonstring erlægges:

af Fartoi paa 100 Tons Drægtighed og derunder:

2 Ore pr. Ton, dog ikke under 1 Krone, og 25 Ore pr. Mand;

= Fartoi paa over 100 Tons, men ikke over 500 Tons:

2 Ore pr. Ton og 50 Ore pr. Mand;

= Fartoi paa over 500 Tons:

2 Ore pr. Ton for de første 500 Tons og 1 Ore pr. Ton for den overskydende Drægtighed samt 50 Ore pr. Mand;

ved Afmonstring erlægges:

af Fartoi paa 100 Tons og derunder:

25 Ore pr. Mand;

= Fartoi paa over 100 Tons:

50 Ore pr. Mand.

Den anførte Betaling pr. Mand beregnes for det Antal Mandfabaer, der paa- eller afmonstres. For Paamonstring af Mandfabaer, der har været fremstillede for en anden Indrulleringsbetjent, betales intet.

§ 21. For Fartoi, der udgaar paa Jiseri eller anden Fangst paa Havet, beregnes, naar Fartoiet er over 100 Tons drægtigt, Mønstringsbetalingen pr. Ton som i § 20 bestemt, medens Betalingen pr. Mand beregnes med 50 Ore ved Paamonstring og ligesaa meget ved Afmonstring for hver af de første 10 Mand og 25 Ore pr. Mand ved Paamonstring og ligesaa meget ved Afmonstring for det overskydende Antal Mandfabaer.

§ 22. Saafermt Skibsføreren efter stedsfunden Paamonstring — enten forinden Fartoiet har forladt Landet eller naar det efter Vandreise er kommen tilbage dertil uden at have anløbet udenlandst Havn — maa lade enkelte Mandfabaer ombytte med andre, betales intet for den ved saadan Ombytning af Mandfabaer foranledigede Af- og Paamonstring, forsaavidt den foregaar for samme Indrulleringsbetjent, der har udført den seneste Paamonstring, hvorimod der, naar Mønstringen foretages af en anden Indrulleringsbetjent, til denne erlægges den ved Paa- og Afmonstring bestemte Betaling pr. Mand, medens der intet beregnes pr. Ton af Fartoiets Drægtighed.

29. Juni. § 23. For den i § 5 omhandlede Undersøgelse og Attestation af forhyrede Skibsmandskabers Kontraktforhold betales til vedkommende Indrulleringsbetjent 50 Ore pr. Mand.

§ 24. For Paategning paa Bemandingslisten om Skifte af Fartoisfører (§ 2) og for Paategning om Afmonstring af enkelte Mandskaber (§ 8 sidste Led) eller for Udfærdigelse af ny Bemandingsliste i disse Tilfælde betales intet. Heller ikke erlægges der Betaling for den i §§ 6, 11 og 12 omhandlede Attestation eller Paategning paa Bemandingsliste og Mandstabsfortegnelse eller for den i § 15 omhandlede Undersøgelse og for Attest om, at intet er til Hindrer for Klarering (§ 16).

§ 25. Forlanger Skibsføreren, at Indrulleringsbetjenten skal forfatte de i §§ 11 og 12 omhandlede Mandstabsfortegnelser, betales derfor: af Fartoi paa ikke over 500 Tons 2 Ore pr. Ton, dog ikke under 1 Krone, og af Fartoi paa over 500 Tons 2 Ore pr. Ton for de første 500 Tons og 1 Ore pr. Ton for den over- skydende Drægtighed.

§ 26. Hvis Skibsføreren formener sig forurettet ved Indrulleringens Afgjorelse af Spørgsmaal angaaende Betaling for nogen af samme udført Forretning, kan han efter at have erlagt det aftrævede Beløb forlange Sagen forelagt for vedkommende Regjeringsdepartement, der med endelig Retsvirkning afgjør Spørgsmaalet.

§ 27. De nuværende Indrulleringschefer i Kristiania, Drammens, Arendals, Bergens og Trondhjems Distrikt tillægges Erstatning af Statskassen for det Tab af Indtagter, de maatte komme til at lide ved denne Lov, efter Regninger, indgivne til vedkommende Regjeringsdepartement og saaledes dokumenterede, som af Rongen nærmere bestemmes.

§ 28. Er Skibsfører hindret i personlig at afgive noget ham i nærværende Lov paalagt Møde, kan han lade møde ved en anden, efter meddelt skriftlig Fuldmagt. Vedkommende Næder kan i ethvert Tilfælde møde paa Skibsførerens Begne.

§ 29. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid ophæves:

Forordning angaaende Seindrulleringsvæsenet af 3die Juni 1803 § 56;

Forordning angaaende Betaling for Monstring m. v. af 19de Juni 1807;

§§ 3 til og med 6 i Lov af 26de September 1845 angaaende Forandringer i Seindrulleringsforordningen af 3die Juni 1803;

Lov af 31te Juli 1854, indeholdende Forandringer i Loven af 26de September 1845;

Lov om Børnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 § 51; alle øvrige Bestemmelser, som maatte staa i Strid med nogen Bestemmelse i denne Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage 29 Juni. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haaand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

D s c a r.

(L. S.)

J. Stang,
const.

Lehmann.

Lov

29 Juni.
No. 4.

indeholdende Forandring i de om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse gjældende Bestemmelser.

Vi D s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storkings Beslutning af 28de Mai dette Aar, saalydende:

Efternævnte §§ i Lov af 14de Juni 1879, indeholdende Forandringer i de om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse gjældende Bestemmelser, skal herefter lyde som følger:

§ 1. Udlægs-, Indførsels- og Afætningsforretninger i Anledning af Gjældsfordringer, hvis Hovedstol ikke overstiger et tusinde Kroner, afholdes paa Landet af Lensmanden.

§ 2. For de i § 1 bestemte Forretningers Afholdelse tilkommer Lensmanden, naar Hovedstolen ikke overstiger to hundrede Kroner, fire Kroner, og ellers sex Kroner, men ingen Skyds- eller Dietgodtgjorelse og intet for Mænds Tilfjigelse. I Distrikter, hvor denne Betaling er utilstrækkelig, kan Kongen efter Herredsstyrelsens Anbefaling bestemme en passende Forhøielse af den.

§ 6. For Møde ved saadanne Forretninger skal Fordringshaveren, hvad enten han møder selv eller ved Fuldmægtig, ikke tilkjendes Salarium, Skyds og Diæt, men derimod, hvis det paa staaes, en Godtgjorelse af to Kroner, naar Fordringens Hovedstol ikke overstiger to hundrede Kroner, og fire Kroner, naar Fordringen er større.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haaand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

D s c a r.

(L. S.)

J. Stang,
const.

Lehmann.

29 Juni.
No. 5.

Lov

indeholdende Forandring i Lovgivningen angaaende civile og militære Embedsgaarde.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu foreslåede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Chefsgaard eller Afjavnsgodtgjørelse for samme af det i Lov angaaende civile og militære Embedsgaarde af 25de August 1848 omhandlede Fond tilstaaes herefter følgende af Armeens Afdelingschefer:

nationale Korps- og Bataljonschefer
med et Beløb af indtil Kr. 800,00 aarlig;
nationale Kompagni-, Batteri- og Eskadronschefer af ældste Lønningssklasse
med et Beløb af indtil Kr. 640,00 aarlig;
nationale Kompagni-, Batteri- og Eskadronschefer af yngste Lønningssklasse
med et Beløb af indtil Kr. 480,00 aarlig.

§ 2. Hæsteholdsgodtgjørelse kan med Storthingets Samtykke af ovennævnte Fond udbetales med et Beløb af indtil Kr. 120,00 kvartaliter til følgende Officerer, forsaavidt de holder egen feldtygtig Ridehest:

nationale Korps- og Bataljonschefer af Ingeniørvaabnet, Artilleriet, Kavaleriet, Infanteriet og Trænet
samt nationale Eskadronschefer, Kvartermestere og Premierløjtnanter af Kavaleriet.

§ 3. Lovene af 31te Mai 1873, 7de April 1877 og 22de Marts 1879, indeholdende Forandringer i Lovgivningen om civile og militære Embedsgaarde, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Oscar.

(L. S.)

J. Stang,
const.

Lehmann.

Lov

29 Juni.
No. 6.

indeholdende Forandring i Lov af 16de Juli 1845 angaaende dem, der bekjender sig til den kristelige Religion uden at være Medlemmer af Statskirken, dens § 15.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 26de Juni dette Aar, saalydende:

Jungen kan udmelde sig af Statskirken før det fyldte 15de Aar. Udmeldelsen sker enten mundlig eller skriftlig for vedkommende Sognepræst og bliver af denne at indføre i Ministerialbogen. Attest om Udmeldelsen skal meddeles den udtrædende uden Betaling.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Øscar.

(L. S.)

J. Stang,
conf.

Lehmann.

Lov

29 Juni.
No. 7.

indeholdende Tillæg til Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre viterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar, saalydende:

§ 20 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 skal herefter have følgende Tillæg:

Er nogen af Parterne misfornøiet med den sfede Opnævnelse, kan den, senest ved Forretningens Begyndelse, paaflages for vedkommende Dommer, der, om han finder Klagen befoiet, helt eller delvis kan tilfidesætte Opnævnelser og med endelig Virkning for-

29 Juni. saavidt ikke angaar Habilitetsspørgsmaal. Bliver der paa Grund No. 7. heraf ikke det fornødne Antal Mænd tilbage, kommer Regelen i § 25 til Anvendelse. Afgjørelsen sker ved begrundet Kjendelse. Forinden saadan affiges, maa Modparten gives Anledning til at udtale sig.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

D s c a r.

(L. S.)

S. Stang,
const.

Lehmann.

29 Juni.
No. 8.

L o v

indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Brændevins
Salg og Udskjænkning.

Vi D s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

Handlende, der er berettigede til at udsælge, men ikke tillige til at udskjænke Brændevin, maa herefter ikke sælge denne Vare i mindre Dele end $1\frac{2}{5}$ Liter.

Overtredelse af denne Lov straffes som ulovligt Brændevinsalg.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

D s c a r.

(L. S.)

S. Stang,
const.

Lehmann.

Lov

29 Juni.
No. 9.

angaaende Forandring i Lov om Udsfjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider paa Landet af 18de Juni 1884.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 16 i Lov af 18de Juni 1884 angaaende Udsfjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider skal herefter lyde saaledes:

Udsfjænkning og Salg, som ifølge denne Lov eller efter de med Hjemmel af samme af Herredsstyrelsen afgivne Beslutninger er uberettiget, straffes med Bøder fra 8 til 800 Kroner. De Drickkevarer, som forefindes hos den skyldige, skal anholdes til Konfiskation, dog kun indtil et Kvantum af 360 Liter Øl og 120 Liter Vin, Mjød eller Cider. Dog bortfalder den paabudne Konfiskation, naar det ulovlige alene bestaar i Overskridelse af Tiden (§ 9) eller deri, at den, der har en begrænset Ret, overskrider denne ved at sfjænke eller selge til andre, end det er ham tilladt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Øscar.

(L. S.)

J. Stang,
conf.

Lehmann.

Lov

29 Juni.
No. 10.

angaaende Forandring i Lov om Udsfjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Landstederne af 18de Juni 1884.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-

29 Juni. samlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, No. 10. saalydende:

§ 26 i Lov af 18de Juni 1884 angaaende Udsjænkning og Udsalg af Ol, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Lade-
stederne skal herefter lyde saaledes:

Udsjænkning og Salg, som ifølge denne Lov eller efter de med Hjemmel af samme af Formænd og Repræsentanter afgivne Beslutninger er uberettiget, straffes med Bøder fra 8 til 800 Kroner. De Driskevarer, som forefindes hos den skyldige, skal anholdes til Konfiskation, dog kun indtil et Kvantum af 360 Liter Ol og 120 Liter Vin, Mjød eller Cider. Dog bortfalder Konfiskationen, naar det ulovlige alene bestaar i Overskridelse af Tiden (§§ 14 og 24) eller deri, at den, der har en begrændset Ret, overskrider denne ved at skjænke eller sælge til andre, end det er ham tilladt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Oscar.

(L. S.)

J. Stang,

conf.

Lehmann.

29 Juni.

No. 11.

Lov

om Udvidelse af Kjøbstaden Sandefjords Grændser.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 26de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1889 skal Kjøbstaden Sandefjords Grændser være følgende:

Fra den ældre Grændsepæl No. 8 under „Lien“ strax ovenfor Snekker Palmstrøms Hus udgaar Grændselinien mod Nord, idet den følger Foden af Præsteaasen, indtil denne bøier af mod Øst, hvorfra Linien uden at bøie af til nogen af Siderne gaar til et Punkt, der ligger i Flugt med den søndre Væg af Sandehereds Præstegaards Udhushygninger. Fra nævnte Punkt gaar Grændse-

linien i nordvestlig Retning strax søndenfor Sandehered's Præste- 29 Juni.
 gaards Udhushbygninger, indtil den støder til den ældre Bygrændse No. 11.
 ved Bygdeveien, der kommer fra Gogstad, hvorefter den ældre
 Bygrændse følges indtil Jernbanens Sidespor. Derfra bliver
 Sidesporets Nordside den nye Grændse indtil Gjærdet ved den
 nye Bei, som fører fra Byen til Jernbanestationen, fra dette
 Punkt i Gjærdet en Linie mod Nordost, saaledes at Jernbane-
 stationen i sin Helhed kommer til at ligge indenfor Bygrændsen.
 Nord siden af Jernbanens Hovedlinie bliver derefter Grændsen
 indtil et Punkt, der træffes i omtrent 63 Meters Afstand i Vest
 for Hylbingen ved Møbækken. Fra dette Punkt gaar Grændsen
 sydvestover i en ret Linie langs den vestre Kant af Gaardsveien
 til Solvangs Udhuse og videre langs et Hvidebdrag mellem Puske-
 stad og Hauan indtil et lidet Fjeld ved den vestre Kant af Gaarden
 Puskestad's Indmark ca. 190 Meter nord for Virikveien. Fra
 nævnte lille Fjeld gaar Grændsen sydover til Virikveien ret hen
 til det nordvestre Hjørne af Eiendommen Kathrineborg, hvilken i
 sin Helhed lægges indenfor Bygrændsen. Fra denne Eiendom
 bliver Grændsen mellem Hjertnæs Indmark og Udmark den nye
 Bygrændse indtil et Punkt, hvor den langs Grændsen løbende
 Grøft ender i en Afstand af omtrent 38 Meter fra Søen. Herfra
 gaar Grændsen lige ned til Søen og skjærer Veien til Stub i
 en Afstand af 75 Meter nordenfor det Sted, hvor denne deler
 sig i to.

Paa den østre Side skal Bygrændsen omfatte hele „Grøn-
 lien“, idet man paa den vestre Side af dette Areal følger den
 gamle Bygrændse ret op i Nordvest fra Søen omtrent 122,50
 Meter, og fra dette Punkt følger en Linie, der gaar under Fjeldet
 i Nordost helt hen omkring de øverste Huse paa Toppen af den
 første Bakke i den gamle Kamfjordvei, hvilken Bei Linien over-
 skjærer, hvorpaa den bøier ned under en ret Vinkel mod syd-
 nævnte Grændse i en Strækning af 47 Meter og saa videre i
 sydøstlig Retning 125 Meter ned til Kamfjordfæilen.

§ 2. Foran beskrevne Grændselinier bliver paa Statskassens
 Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige
 Stiftes- og Skjelstene at udvise under en Forretning, som afholdes
 af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimeligt, at
 den senest inden Udgangen af dette Aar af Kongen kan være
 stadfæstet.

§ 3. De Dele af Sandehered's Hered, som ligger inden
 de i § 1 nævnte Grændser, skal fra 1ste Januar 1889 udgaa af
 Landets Matrikul og henhøre under Kjøbstaden Sandefjord. Dog
 skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odels, som for
 Tiden maatte hvile paa nogen af disse Strækninger, ligesom For-
 andring i geistlig Henseende først skal indtræde fra den Tid, saadant
 af Kongen bestemmes.

29 Juni. § 4. De i Anledning af Grændseforandringen fornødne
No. 11. Erstatningsbeløb til offentlige Tjenestemænd udredes af Stats-
kassen.

§ 5. De Personer, som den 30te September dette Aar har Bopæl inden de Strækninger af Sandehereds Hered, som ifølge nærværende Lov skal overgaa til Kjøbstaden Sandesjørd, ansees fra 1ste Januar næste Aar med Hensyn til Stattepligt som hørende under Kjøbstaden Sandesjørd og bliver at iligne Kommuneskatter i Lighed med Kjøbstadens øvrige Indvaanere. Dog skal de Personer af Sandehereds Hered, som inden 15de Oktober dette Aar flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrænse, vedblive at svare Skatter til vedkommende Landdistrikt og ikke til Kjøbstaden Sandesjørd.

§ 6. De Personer, som den 31te December forrige Aar opholdt sig inden de Strækninger af Sandehereds Hered, som ifølge nærværende Lov overgaar til Kjøbstaden Sandesjørd, og ikke derfra er udslyttede til noget andet Sted end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar næste Aar, skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger noget andet Fattigdistrikt end Sandehereds Hered, ansees hjemstavsberettigede i Kjøbstaden Sandesjørd, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forordning skal dog de Lovbud, der tillægger Hustruen Mandens og Børnene Forældrenes Hjemstavsret, bringes til Anvendelse, saafremt Manden eller Forældrene er ilive, naar de omhandlede Strækninger indgaar under Kjøbstaden.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1888 har drevet Handel eller Haandværk paa de Strækninger af Sandehereds Hered, der ved denne Lov henlægges under Kjøbstaden Sandesjørd, skal ogsaa, efterat den er traadt i Kraft, være berettigede til inden disse Strækninger at vedblive den af dem før drevne Næring. Dog har de, for at kunne nyde denne Ret, inden 1ste Januar 1889 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere til Byen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Oscar.

(L. S.)

J. Stang,
conf.

Lehmann.

Lov

29 Juni.

No. 12.

indeholdende Tillæg til Lov om Norges Bank.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vittetligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 26de Juni dette Aar, saalydende:

Foruden den Banken tilstaaede Ret til at have indtil en Trediedel af sin Guldbeholdning henstaaende i Udlandet, skal Banken endvidere kunne have beroende indtil 2 Millioner Kroner Guld i Statsbanke i de Lande, med hvilke Norge har Konvention om fælles Myntsystem.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 29de Juni 1888.

Oscar.

(L. S.)

J. Stang,
confj.

Lehmann.

Kongelig Resolution

29 Juni.

af 29de Juni.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Elverums Herred i Hedemarkens Amt under 2den December 1887 og 17de Mai 1888 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Baaningshuse, som herefter opføres, skulle hvile paa en Graastens Undermur af mindst 30 cm. Hoide. Grunden skal være forvarlig afgroftet, befriet for Madjord og ikke have Tilfig fra Udhuse. Beboelsesrummene skulle maale mindst m. 2,25 fra Gulvet til Underfladen af Loftsbjælkerne, eller i Spærrestuer m. 1,90 fra Gulv til Spærre (Jævnvæggen). I ethvert Værelse skal mindst 1 Vindu kunne aabnes. Gulvene skulle være tætte og trætfrie.

29 Juni.

§ 2. Hvor Røgeovn bruges, skal den være forsynet med en Indretning til fuldstændigt at opfange og bortlede den fremkomne Damp enten gennem Skorstenen eller paa anden Maade ud i fri Luft.

§ 3. Sundhedskommissionen kan forbyde Beboelse af Huse eller Værelser, som af Mangel paa tilstrækkeligt Lys eller Luft, ved Fugtighed, Overfyldning af Mennesker eller paa anden Maade findes skadelige for Sundheden, indtil Manglerne ere afhjulpne.

§ 4. For ethvert Vosted skal der være et Privet (Vandhus), som ikke maa have Tag eller Væg fælles med Baaningshus eller Madbod, være mindst 8 m. fjernet fra samme og ikke have Tilgig til Baaningshus eller til Steder, hvorfra Drikkevand tages.

I den tætbebyggede Del af Leiret eller der, hvor Sundhedskommissionen maatte finde det fornødent, skulle Priveter, som ikke staa i Forbindelse med Binger, være forsynede med en af Planter forfærdiget, tæt, indvendig stærkt tjærebedet Kasse, hvis bagerste Væg, om fornødiges, skal være forsynet med Hængsler, saaat den kan slaaes ned for derved at lette Tomningen og Rensningen, der skal foretages mindst 1 Gang i hver Maaned fra Vaar til Høst. I Kasserne skal jevnlig stroes Jord, Aske eller Sangklis og saa ofte som fornødiges fyldes med Vand. Priveter saavel som Binger skulle forsynes med Træpiber, tilstrækkelig vide og høit over Hustaget til at bortlede Stanken.

§ 5. Stald, Fjøs eller Grisehus maa herefter ikke anbringes nærmere Baaningshus, Madbod eller Brønd end 8 Meter og faaledes, at de ikke foranledige Tilgig til samme.

I Leiret (under Forbehold som i § 4 anført) skulle ogsaa Fjøs og Grisehus forsynes med passende Træpiber, derhos Gulvet jevnlig rengjøres og Skarnet henbringes til Steder, hvor det ikke forulemper ved sin Stank. Hvis Grisehus eller Privet ved Stank eller paa anden Maade forulemper Naboer og derpaa ikke anderledes kan raades Bod, kan Sundhedskommissionen beordre det sløjset eller flyttet inden en given Frist.

§ 6. Heste, Rjor, Faar, Gjeder eller Svin skulle ikke have Tilhold i eller under Baaningshus.

§ 7. Brønde og Vandbeholdere skulle holdes rene og frie for Tilgig fra Udhuse, Binger, Oplag af Gjødsel og lignende. Dyr maa ikke drikke af Brøndspandene. Badst maa ikke foretages nærmere Brønd end 8 Meter.

§ 8. Affald, Feieskarn, Skyllevand eller anden Urenlighed maa ikke hentastes udenfor Baaningshusenes Indgangsdøre eller Vinduer men bringes bort, mindst 8 Meter fra Baaningshuset, saafremt Forholdene ikke ere til Hinder. Gjødsel, Kompost eller lignende skal ikke anbringes ved eller mod Afarvei, Baaningshus, Madbod eller Brønd, men mindst 8 Meter fra samme eller, efter Sundhedskommissionens Bestemmelse, fjernere. I det hele taget

maa Gjødse, Ben, Klude eller andre Gjenstande, der udbrede 29 Juni. Stank eller hvis Uddunstninger kunne antages skadelige for Sundheden, ikke henbringes paa saadanne Steder og paa saadan Maade, at de kunne afstedkomme Ulemper.

§ 9. Hvis Urenlighed ved Badst eller paa anden Maade tilføres Bæk, hvis Vand af Nedenforboende benyttes til Driftevand for Menneſter eller Dyr, kan Sundhedskommissionen, forsaavidt den finder det fornødent, træffe Forordninger til Forebyggelse deraf.

§ 10. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af Kjødet af syge Dyr (lidende af Berlesyge, Kvalningsfeber o. l.) eller af andre for Sundheden skadelige Levnetsmidler eller Brugsgjenstande samt i fornødent Fald tilintetgjøre dem paa Sælgerens eller Eierens Bekostning.

§ 11. Overholdelsen af disse Forskrifter paaligger det Sundhedskommissionens Medlemmer og Opsynsmænd at paase; de skulle anmelde Overtrædelser saavel som sanitære Misligheder i det hele taget til Kommissionens Ordfører, som i den Anledning har, om fornødiges, at indkalde Sundhedskommissionen og at bevirke Paa-tale efter Loven, efterat han har forelagt Spørgsmaalet for den samlede Sundhedskommissionen.

§ 12. Afvigelser fra foranstaaende Forskrifter kunne af Sundhedskommissionen tilstedes, hvor Forholdene maatte gjøre saadant nødvendigt.

L o v

30 Juni.

indeholdende Forandring i Lov af 1ste Juli 1884 om Tillæg til og Forandringer i Lov angaaende Mandtallene m. v. af 24de Juni 1828.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre vittetligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar, saalydende:

Andet Punktum af § 6 i Lov af 1ste Juli 1884 om Tillæg til og Forandringer i Lov angaaende Mandtallene m. v. af 24de Juni 1828 skal herefter lyde saaledes:

„De afgivne Stemmesedler, der findes at være lovlige, oplæses derefter lydelig af et Medlem af Valgbestyrelsen under Tilsyn af et andet Medlem og optegnes af to af Valgbestyrerne eller af

30 Juni. to af Valgbestyrelsen antagne Personer til Underretning ved den paafølgende Optælling af Stemmerne“.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet i Kristiania den 30te Juni 1888.

Under Rigets Segl.

(L. S.)

Efter Hans Majestæt Kongens naadigste Befaling.

**J. Sverdrup. J. E. R. Sverdrup. Haugland. W. S. Dahl.
E. Viestøl. Oscar Jacobien.**

Lehmann.

Udgiver: E. R. Beßmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.